

Z dnešního evangelia:

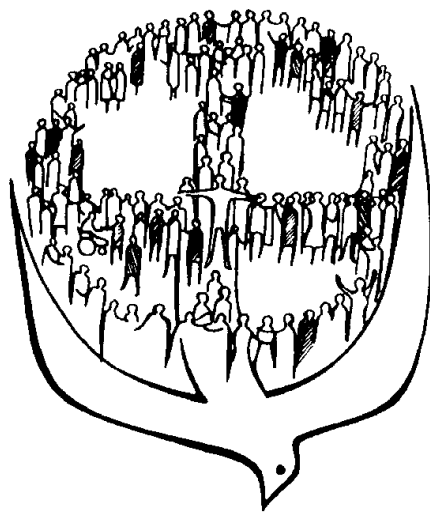
Byla svatba v galilejské Káně a byla tam Ježíšova matka. Na tu svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Došlo víno, a proto řekla matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“ Ježíš jí odpověděl: „Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina.“ Jeho matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ Stálo tam šest kamenných džbánů na vodu, určených k očišťování předepsanému u židů, a každý džbán byl na dvě až tři vědra. Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte džbány vodou!“ Naplnili je až po okraj. A nařídil jim: „Teď naberte a doneste správci svatby!“ Donesli, a jakmile správce svatby okusil vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří čerpali vodu, to věděli – zavolal si ženicha a řekl mu: „Každý člověk předkládá nejdříve dobré víno, a teprve až se hosté podnapíjí, víno horší; ale ty jsi uchoval dobré víno až do této chvíle.“ To byl v galilejské Káně počátek znamení, která Ježíš učinil; tím zjevil svou slávu, a jeho učedníci v něj uvěřili. (Jan 2,1-11)

K zamyšlení

Zázrak proměnění vody ve víno je v mnoha ohledech opravdu zásadním znamením. Nejde jen o svatebčany či nedostatek. To se dalo řešit i jinak. Svatba je znamením konce věků, kdy Bůh bude slavit se všemi národy svatební hostinu. Jako by Ježíš chtěl sdělit: „Právě dnes začíná.“ To je zjevení jeho slávy. Bůh má moc proměnit naši „vodu“ v úžasné „víno“ Boží milosti. Pojdte s námi a sledujme Janovo evangelium až do konce. A budeme svědky toho, jaké věci Bůh připravil těm, kteří ho přijali. Sám jim setře každou slzu z očí (Zj 21, 4)! (vira.cz)

Modlitba

Duchu svatý, prosím přijď a staň se mou silou.

Staň se mojí mocí v mé bezmoci,

staň se pevností tam, kde jsem ohrožen,

buď zdrojem mého života tam, kde umírám.

Buď vichrem lásky tam, kde se topím v egoismu.

Staň se mi oporou, když padám pod tíhou

vlastní hříšnosti.

Zachraň mě, když padám do výšek své pýchy.

Duchu svatý, buď mou silou, pokorou a životem.

Amen.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Pečuj o své myšlenky, neboť se z nich stanou slova. Pečuj o svá slova, neboť se z nich stanou skutky. Pečuj o své skutky, neboť se z nich stanou zvyky. Pečuj o své zvyky, neboť utvářejí charakter. Pečuj o svůj charakter, neboť utváří osud. A osud – to je tvůj život.

VÁCLAV

 č. 3. (2016)

17.1.2016

2. neděle v mezidobí

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 16.30 hod. St – v 16.30 hod. Čt – v 7.30 hod. Pá – v 16.30 hod. Ne – v 9.00 hod.
SULEJOVICE	Ne – v 10.30 hod.
MILEŠOV	Pá – v 9.00 hod.
VELEMÍN	So – v 10.00 hod. 23. 1. zrušena

AKTIVITY V TÝDNU:

- + Modlitební skupina Út od 15.30 hod.
- + Adorace Nejsvětější Svátosti 23. 1.2016 od 20.00 hod.

INTENCE MŠÍ SV.

Ne – 17.1.2016 – v **9.00 hod.** za † Leopolda Šubrta a celý rod

v Sulejovicích – v **10.30 hod.** za farníky

Út – 19.1.2016 – za jednotu křesťanů

Čt – 21.1.2016 – za † Marii Kupiecovou

Ne – 24.1.2016 – v **9.00 hod.** za † rodiče a prarodiče
v Sulejovicích – v **10.30 hod.** za farníky

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

179. Kdo slaví liturgii?

Je to sám Pán Ježíš, kdo ve všech pozemských liturgiích slaví liturgii nebeskou, která zahrnuje anděly i lidi, živé i zemřelé, minulost, přítomnost i budoucnost, nebe i zemi. Kněží a věřící se na této Kristově bohoslužbě podílejí rozdílným způsobem.

Slavíme-li bohoslužbu, musíme se vnitřně připravit na podstatnou skutečnost: Ježíš Kristus je přítomen tady a teď, a s ním i celé nebe. Všichni nebešťané jsou naplněni nevýslovnou radostí a zároveň láskyplnou péčí o nás. Poslední kniha Písma svatého, Zjevení svatého Jana, v tajuplných obrazech popisuje tuto nebeskou liturgii, k níž se přidáváme i my tady na zemi.

NĚKTERÉ PÁMÁTKY V TÝDNU

20. 1 - nez. pam. - sv. Fabiána, pap. a mučedníka

Fabián pocházel z italského venkova, jeho otec byl rolník. S přáteli zašel do Říma podívat se na volbu papeže, která se konala týden po smrti posledního, Anteroše. Během volby se nad Fabiánem objevila bílá holubice a ozval se hlas: "Ty budeš posvěcen na římského biskupa." Protože všichni ve zjevu holubice viděli Boží znamení, byl zvolen 19. nástupcem apoštola Petra.

Biskup Fabián rozhodl o rozdělení duchovní správy Říma na sedm obvodů a pro každý vybral jednoho jáhna. Přitom měl na mysli zajištění péče o chudé, jíž jáhny pověřil. Zajistil jim také prostory pro bydlení, útulky, zřídil dobročinné ústavy. Během 14ti let působení nechal budovat stavby v cemetiích, rozšíření hřbitovů.

Řešení největších mimořímských problémů se týkalo církevních obcí v Africe. Tamní biskupové, scházející se každoročně na synodě, odsoudili biskupa Privatuse z Lambesy, proti jehož bludu psal ostrá slova nejen Damián z Kartága, ale i Fabián z Říma, který jej sesadil z úřadu. Kartágo mělo na 30 až 40 tisíc křesťanů. Po smrti Donáta převzal duchovní správu pozdější světec Cyprián a problémy související se svobodou pokračovaly pro velké lpění na pozemských věcech.

Také v současnosti vidíme kolem sebe něco podobného. Za pronásledování je znát mezi křesťany více lásky a ve svobodě větší sklon k sebelásce. Svoboda na africké křesťany prý působila zlobně. Začali být ziskuchtiví, tvrdí, docházelo ke smíšeným sňatkům, k uvolnění morálky. To vše tížilo i Fabiánovo srdce. Znovu si připomeňme, že jen láska dělá světce, kterým se otevírá nebe a nemůže tomu být jinak.

V září 249 byl za císaře provolán Décius, který vedle zastavení tažení Gotů si dal za cíl změnu mravů. Za největší zlo pro Řím považoval křesťany jako organizaci, proto zakázal jejich náboženská shromáždění a v první řadě se zaměřil na ty, kteří jim předsedali. Senátora Valeriána pověřil cenzorským úřadem s úkolem odstranit křesťanské zvyky. V císařském rozkazu bylo, že všichni podezřelí z křesťanství jsou povinni činem projeviti svůj souhlas s bohoslužbou uznávanou císařem. Musí obětovat bohům a zúčastnit se náboženských hostin k jejich počtě. Provádění měly zajistit v každé obci zvláštní výbory, které pak vydávaly potvrzení o vykonání oněch pohanských úkonů. Kdo se nechtěl nechat donutit, přišel o vše, co vlastnil. Z toho důvodu se výbory zajímaly o ty, kdo měli víc a kteří ještě pomáhali druhým.

Výše uvedenou informaci je osvětlen i vznik situací, jakými procházelo mnoho svatých mučedníků. Představený biskup Fabián byl pro věrnost svému úřadu popraven v prvních dnech, jak dosvědčuje Cyprián, jenž ale neuvádí způsob mučednické smrti. Traduje se, že byl sťat mečem. Dle značky v nápisu na mramorové desce "Fabianoe epi MTR" jde o stejný rukopis jako na hrobě sv. Ponciána a o uznání, rovnající se kanonizaci mučedníka. Ostatky sv. Fabiána byly asi ve IV. století z Kalistových katakomb přeneseny pod oltář baziliky sv. Šebestiána, s jehož jménem byl dán v litaniích do jedné prosby. Společný svátek uvedl již r. 354 Filokalův kalendář.

Od 18. do 25. ledna je týden modliteb za jednotu křesťanů. Po celý týden má být na to pamatováno v přímluvách. Doporučuje se použít v některý volný den mešního formuláře *Za jednotu křesťanů*. U nás bude 19. ledna.

18. ledna - pam. **Panny Marie, Matky jednoty křesťanů**

20. ledna - nez. pam. **sv. Šebestiána**, mučedníka

21. ledna - pam. **sv. Anežky**, panny a mučednice

22. ledna - nez. pam. **sv. Vincence**, jáhna a mučedníka

24. ledna - 3. neděle v mezidobí

ZNECHUCENÍ

Určitý druh nespokojenosti spočívá v tom, že člověk nikdy není spokojen tam, kde právě žije. Domov je příliš těsný, Když se ale přestěhuje jinam, zakrátko zjistí, že je znovu nespokojený. Město je hlučné, nudné a bez možnosti kulturního vyžití. Lidé nejsou laskaví. Sousedí mu jdou na nervy - jeden soused se na člověka ani nepodívá a další sousedka zase nezavře pusou. Znovu se vrací myšlenka na stěhování. Člověk si jde prohlédnout nové byty, na každém mu však něco vadí. Navíc i tady jsou zlí sousedé. Nebo je zase člověk docela sám a v noci na něj padá hrůza. Zjevně neexistuje takové místo, kde by se mohl cítit opravdu dobře. Do takové nespokojenosti si prostě jen opakuj: „Doufej v Hospodina a drž se jeho cesty.“ Místo abych dbal na okolí, které mě rozčiluje, mám dbát na Pána a vytrvat tam, kde jsem. Tam dostanu zemi za dědictví. Moje srdce se rozšíří, bude vděčné a radostné.

Znechucení je často spojeno se závistí. Když se podívám na někdejší spolužáky, co všechno v životě dokázali, závidím jim. Sebe přitom lituji a zvedne se ve mně vlna odporu. Život mě přestal bavit. Druzí mají všechno lepší, jen na mě Bůh moc nemyslel. Nikdy mi neposkytl šanci dostat dobrou práci. Nikdo si mě nevšímá. Vždyť jsem přece stejně dobrý jako támhle ten známý muž nebo ta žena, která se objevuje na stránkách všech novin. Svět je tak nespravedlivý! A tak to jde smutně den za dnem. Na podobné tristní myšlenky nepomůže porovnání s druhými, ale jediné slovo, které toto mé naříkání usvědčí: „Mé štěstí je však být nablízku Bohu, mít útočiště v Pánu, Hospodinu.“ Naděje je něco jiného než očekávání, že budu stejně proslulý jako ten a ten můj příbuzný. Naděje mě udržuje při životě. Doufám v něco nového, co mi Bůh dává každým okamžikem mého života.

BULA MISERICORDIAE VULTUS
(TVÁŘ MILOSRDENSTVÍ),

KTEROU PAPEŽ FRANTIŠEK VYHLÁSIL
MIMOŘÁDNÝ SVATÝ ROK MILOSRDENSTVÍ

František, římský biskup a služebník Božích služebníků, všem, kdo budou číst tento list: Milost, milosrdenství a pokoj!

1. Ježíš Kristus je tváří Otcova milosrdenství. Je zřejmé, že tento výrok shrnuje tajemství křesťanské víry. Milosrdenství se stalo živým a viditelným a dosáhlo svého vrcholu v Ježíši Nazaretském. „Nekonečně milosrdný“ (Ef 2,4) Otec poté, co zjevil Mojžíšovi svoje jméno „Boha milosrdného a milostivého, shovívavého, velmi laskavého a věrného“ (Ex 34,6), různými způsoby a v mnoha dějinných momentech nadále dával poznávat svoji božskou přirozenost. V „plnosti času“ (Gal 4,4), když bylo podle jeho plánu spásy všechno připraveno, poslal svého Syna narozeného z Panny Marie, aby nám zjevil svoji lásku definitivně. Kdo vidí jeho, vidí Otce (srov. Jan 14,9). Ježíš Nazaretský svým slovem, svými činy a celou svou osobou zjevuje Boží milosrdenství.

2. O milosrdenství potřebujeme neustále rozjímat. Je zdrojem radosti, vyrovnanosti a pokoje. Je podmínkou naší spásy. Milosrdenství je slovem, které zjevuje tajemství Nejsvětější Trojice. Milosrdenství je poslední a svrchovaný čin, kterým nám Bůh vychází vstříc. Milosrdenství je základním zákonem, který přebývá v srdci každého člověka hledícího upřímným zrakem na bratra, kterého na své životní pouti potká. Milosrdenství je cesta, která sjednocuje Boha a člověka, protože otevírá srdce naději, že jsme trvale milováni i navzdory hranicím, které způsobil náš hřích.